

быжновено голѣмлии. Подаде му най-
напрѣдъ парытѣ, часовникъ и всичко
что бѣше му ся зело, когато да го за-
праѣтъ, послѣ му даде позволеніе за да
иде въ чужбинѣ и пашапортъ за въ Гер-
манії. Найпослѣ отвори вратата и кыв-
вихъ му да излѣзе. Минѣ напрѣдъ Вол-
скаго, но не му подаде рѣкѣтъ си, както
другъ пѣтъ, а само го поздрави: ус-
михнѣтъ съ усмывкѣ на прѣзрѣніе.

Като излѣзе на дворѣтъ, Волскій видѣ
двама тѣнничиници и единъ желѣзарь ко-
ито обковавахъ въ желеѣза единого младѣ
поляка. Нозка го че бѣше единъ неговъ
отъ вето пріятель, и стори му ся че
всичка Полша гледаше на него като из-
лѣзва изъ тѣнницѣтъ.

Поиска да си отвѣрне очитѣ да го
негледа, но той, като позна Волскаго
и го видѣ че излѣзва изъ тѣнницѣтъ,
извика му; — ты ли си мя издалъ из-
даднико!

— Клеветиши мя подло, отговори
му той стремително.

— Когато ся потѣрколи пѣкой въ
кальтъ, отвѣришъ пакъ пріятельтъ му, не
ся гледа до брадѣтъ ли или до устата
ся е омащаѣтъ. Но има еще и сега По-